

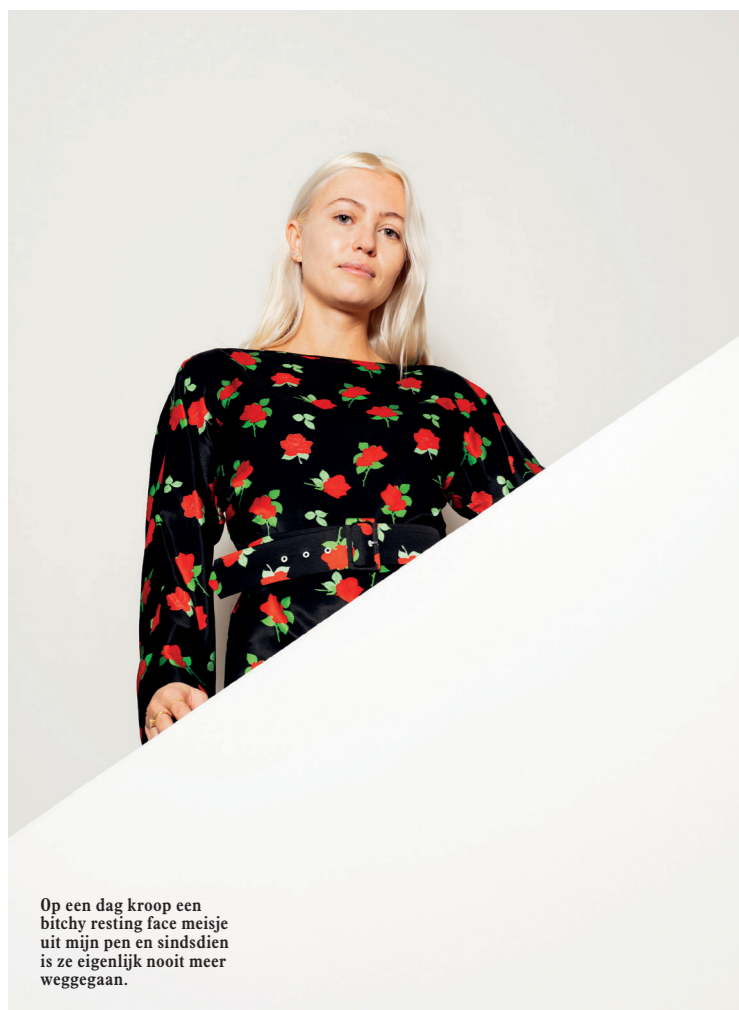
# Met pen en papier

Potloden, wasco's, verfborstels en een gom in tijden van touch screens  
en Photoshop: we bezoeken twee designers voor wie "achter de tekentafel  
kruipen" ook letterlijk de confrontatie met een lege, witte pagina betekent.

Door ISABELLE VANDER HEYDE  
Foto's PIERRE VACHAUDEZ



Inspiratie  
komt uit  
plaatjesboeken  
die je in de  
jaren stillekes  
kon krijgen als  
je maar genoeg  
zegels gespaard  
had.



Op een dag kroop een bitchy resting face meisje uit mijn pen en sindsdien is ze eigenlijk nooit meer weggegaan.

**“Ik heb een visie van een Marylène Madou huis: een huis dat van mij is, compleet volgeklad met mijn tekeningen. Van behangpapier via gordijnen tot zelfs de meubels: overal prints!” **Marylène Madou****

Dat Marylène Madou niet in het hokje “minimalisme” te parkeren valt, blijkt al duidelijk vanaf de eerste stap in haar flagship store in Genk. Toegegeven, gigantisch is het (nog) niet, maar deze winkel geeft alvast een aangenaam voorproefje van wat eerder genoemd concepthuis zou kunnen geven. Warme kleuren, de muren behangen met levendige zijden sjaals en honderd paren (getekende) dierenogen die bezoekers nieuwsgierig aankijken. De plannen zijn groots, de weg ernaartoe gestaag. “Ik wil sowieso een volledig ready-to-wear en lifestyle label uitbouwen, maar alles vertrekt altijd vanuit mijn tekeningen en daarom doe ik het rustig aan. Bij de lancering van mijn label in 2017 had ik enkel sjaals: de carré is een klassieker en zal altijd mensen blijven verrassen, bovendien is het een goede canvas voor mijn schetsen. Sindsdien heb ik ook kussens en plaids aan het aanbod toegevoegd en deze lente komen mijn zijden printed suits uit.”

Snel produceren en groeien zit er voor Marylène niet in, en dat is maar goed ook. Kwaliteit tover je nu eenmaal niet in een vingerknip tevoorschijn. “Ik werk op basis van handgetekende schetsen en heel weinig mensen doen dat nog. Waarom? Omdat het tijdrovend is. Tegenwoordig kan je digitaal in enkele rake kliks een leuk ontwerp neerzetten, uren tekenen of schilderen aan één motief rijmt niet met de heersende fast fashion norm. Ikzelf heb vòòr ik mijn eigen avontuur startte bij verschillende labels gewerkt en daar draaide alles altijd maar opnieuw om tijd.”

Marylène tekent al haar hele leven, maar begon pas echt over een eigen label te dromen tijdens haar studies Textile Design in Gent. “Die focuste vooral op weeftechnieken en knitwear. Toen ik op school zat, begon designers als Dries Van Noten en Mary Katrantzou te experimenteren met digital print design en dat heeft bij mij iets losgemaakt. In België zijn daar geen opleidingen over te vinden en ook mijn leerkrachten konden er niet veel over vertellen, maar tijdens een uitwisseling met een Britse school kon ik een Fashion Print cursus volgen. Daar groeide het idee mijn eigen label op te richten. Ik won een wedstrijd van het Modemuseum Hasselt en ben met het prijzengeld naar Los Angeles getrokken om bij Liz Casella te werken, één van

de enige studio's ter wereld die gespecialiseerd is in het maken van prints op basis van handgemaakte tekeningen. Daar heb ik de knepen van het vak geleerd. Ik werk nu ook met digitale prints, wat een wereld van verschil vormt met andere technieken: het kan een tekening in de hoogste kwaliteit afdrukken zonder kleurenverlies. Dat is een cruciale factor want het laat me toe te tekenen zonder kleurenlímiet of andere beperkingen in het achterhoofd. Mijn eigen designs laat ik ondertussen in Engeland printen bij een gespecialiseerd bedrijfje.”

Als journalist peil je obliagaat naar de inspiratiebron achter het werk van een artiest en vaak kan je het antwoord al van mijlener ruiken. Maar niet bij Marylène, die voor haar rijkelijke dierenschetsen de mosterd haalt in... oude encyclopedieën. “Je kent ze wel, die plaatjesboeken die je in de jaren stillekes kon krijgen als je maar genoeg zegels gespaard had. Ik zit in obscure Facebook groepen, waar die worden aangeboden nadat iemands inboedel na een overlijden of zo wordt verlost. Ik neig meer en meer naar dit soort bronnen, want tegenwoordig is het echt een uitdaging om authentieke beelden te vinden. Het is uiteraard mijn tekening, maar als de inspiratie dan ook nog eens origineel is, maakt dat het dubbel zo interessant. Ik ben ook dol op serres en exotische planten, die hebben iets majestueus, en baseer me daar vaak op voor mijn natuurtekeningen. Verder ben ik ook wel fan van grafische vormen, soms zit ik in een fase waarbij ik maandenlang niets anders teken dan strepen en blokken!”

Een atypische aanpak die haar vruchten afwerpt. Hoewel Marylène voor elke collectie, en dat zijn er twee per jaar, nieuwe tekeningen maakt, valt het op dat klanten steeds naar dezelfde ontwerpen vragen. “Mijn teckels, vogels en kois zijn duidelijk favoriet, die worden zo langzamerhand mijn signature motief. Ik heb klanten die helemaal vanuit West-Vlaanderen met hun hond naar Genk rijden om een sjaal met teckel print te bemachtigen, geweldig toch? Ik vind het eigenlijk wel leuk zo, en betrap mezelf erop om soms buiten de lijntjes te kleuren en naast mijn vaste collecties ook kleinere capsules te lanceren, met enkel vogels bijvoorbeeld. Ik ‘vertel’ aan de hand van tekeningen, en als ik een goed verhaal tegenkomt, begint het heel hard te kriebelen om opnieuw achter mijn tekentafel te kruipen...”

“Alles begint met een wit blad, het moment waarop ik me het meeste op mijn gemak voel, waarop ik me hele - maal kan laten gaan” **Bernadette Antwerp**

*“Ik kan echt volledig verdwijnen in mijn eigen wereldje, in principe werk ik het best met potlood maar op zo’n moment gebruik ik alles wat binnen handbereik ligt. Je kan dan tegen me praten, ik zou je niet horen.”* Tekenen is een passie voor Charlotte de Geyter, die samen met haar moeder Bernadette het gelijknamige label runt vanuit Antwerpen. Sinds ze een goede twee jaar geleden ten tonele verschenen, kennen hun kleurrijke zijden peignoirs, slip dresses en japons een daverend succes. Kenmerkend zijn de sobere snits en levendige prints, die stuk voor stuk aan Charlottes fantasie ontsproten en de drijvende kracht achter het label waren. *“Ik heb aan de Antwerpse Academie gestudeerd en daar werden we vanaf dag één echt gedruild om te tekenen. Niet zozeer in de technische zin, wel om een idee op papier te krijgen, om je eigen signature te kunnen ontwikkelen. Ik heb het geluk gehad mijn eigen stijl al vlug te hebben gevonden en daarin te kunnen evolueren. Na mijn studies ging ik aan de slag bij enkele grote labels in Londen, wat altijd mijn droom was geweest, maar tot mijn eigen verbazing bleef ik op mijn honger zitten. Ik beseftte hoeveel ik het tekenen voor mezelf miste. Ik sprak erover met mijn moeder, die zelf al jaren het knitwear label Made By Bernadette runt, en we besloten samen een nieuw avontuur, gebaseerd op mijn tekeningen, te beginnen. Dat én de geweldige stijl van mijn moeder vormen de grootste inspiratiebron: zij is echt de queen of fashion en heeft thuis een indrukwekkend vintage archief. Vooral oude zijden nachtjapons raken bij ons een gevoelige snaar. Oude kleren zijn geweldig omwille van hun tijdloosheid en vakmanschap. Vroeger werd kledij niet vlug vlug aan de lopende band geproduceerd en geconsumeerd, voor beiden werd de tijd genomen. Dat is iets dat we met Bernadette Antwerp ook proberen: bedoeling is onze ontwerpen jarenlang te kunnen dragen, op alle mogelijke manier te stylen, door zoveel mogelijk verschillende mensen.”*

Bernadette Antwerp is dan ook veel meer dan een kledinglabel alleen, voor moeder en dochter draait het om een universum dat zij hebben gecreëerd, vol kleur en emoties. *“Precies daarom is onze studio zo sober en neutraal: het is als een blanke pagina waarop wij ons verhaal schrijven.”* Een verhaal dat letterlijk

over rozen ging: de eerste print die ze gebruikten, waren eenvoudige bloemenmotieven, uitgebracht in diverse kleurenpaletten. *“Ik vind dat interessant want een verschillende kleur roept al snel een andere vrouw op. Ik geef mijn ontwerpen altijd namen en beeld me er persoonlijkheden bij in. Bernadette is voor heel diverse vrouwen, maar er is één constante: ze durven. Ikzelf ben eigenlijk heel verlegen, maar ik durf wel in een knallende gele jurk de deur uitgaan. Mijn moeder en ik maken er trouwens onze missie van om de mensen meer geel te laten dragen, een geweldige tint!”* Toch is er één vast typetje in het universum van het label, en dat is het lichtjes grumpy meisje dat standaard in Charlottes schetsen terugkomt. *“Ach ja, ze heeft een bitchy resting face,”* lacht ze. *“Ze is op school ontstaan. Je tekent zoveel vrouwelijke silhouetten en op den duur geef je daar je eigen draai aan. Op een dag kroop ze uit mijn pen en sindsdien is ze eigenlijk nooit meer vertrokken. Mensen vragen vaak of het een zelfportret is, omwille van haar lange blonde haar. Misschien teken ik onbewust mezelf, omdat ik mijn eigen beeltenis nu eenmaal het beste ken.”*

Waar de studio als blanke pagina fungeert, heerst bij Charlotte thuis een gezellige chaos die het creatieve proces bevordert. *“Telefoon uit, deur op slot, potloden, verf en stiften in aanslag. Ik werk ook het best met muziek of een film op de achtergrond. Het gaat dan wel om films die ik al honderden keren zag, anders zouden ze mijn aandacht teveel afleiden. Oude prenten met klassieke schoonheden à la Grace Kelly in To Catch A Thief en Rear Window, of films van Wes Anderson of Tim Burton -die allebei bekend staan om het wereldje dat ze voor zichzelf hebben gecreëerd. Net als hen hebben we met Bernadette een duidelijk afgelijnde identiteit: alles, van onze ontwerpen tot een zetel of kunstwerk die in de studio wordt geplaatst, moet kloppen met het DNA. We groeien snel, maar willen ook exclusief blijven want wij zijn Bernadette en het moet ‘ons’ blijven. Uiteraard wordt het DNA zelf ook groter en groter, zo begonnen we vorig seizoen ook met solid color, multi-knoopbare jurken, en dat is op z’n minst gezegd best wel heel spannend...!”*

